

Bemærkninger til forslaget

I. Konventionens forhistorie.

Europarådet har siden dets oprettelse ved flere lejligheder behandlet spørgsmål vedrørende beskyttelse af nationale mindretal. Den parlamentariske Forsamling foreslog således ved rekommandation 285 (1961), at der blev indføjet en særlig artikel i en tillægsprotokol til Den europæiske Menneskerettighedskonvention, der skulle sikre nationale mindretal visse rettigheder, der ikke er omfattet af konventionen. Sidstnævnte indeholder kun en ikke-diskriminationsbestemmelse i artikel 14, hvor der bl.a. henvises til tilhørsforhold til et nationalt mindretal. Senere har Den parlamentariske Forsamling ved rekommandation 1134 (1990) og rekommandation 1201 (1993) stillet forslag om en række politiske og juridiske forholdsregler med henblik på beskyttelse af nationale mindretal. Dette foranledigede, at Europarådets Ministerkomité i 1993 nedsatte en særlig ekspertkomité med henblik på at udarbejde forslag til specifikke juridiske standarder på dette område.

Det afgørende skridt blev taget ved Europarådets topmøde i Wien den 8.-9. oktober 1993. Stats- og regeringscheferne vedtog ved denne lejlighed en særlig erklæring om nationale mindretal. Det udtales heri, at de nationale mindretal, som omvæltningerne i historien har skabt i Europa, bør beskyttes og respekteres som et bidrag til stabilitet og fred. I denne forbindelse henvistes bl.a. til de politiske hensigtserklæringer vedrørende beskyttelsen af nationale mindretal, der indeholdes i København-dokumentet fra 1990 og andre CSE-dokumenter, og det besluttedes, at Europarådet i videst muligt omfang skulle omforme disse hensigtserklæringer til juridiske forpligtelser. Europarådets Ministerkomité blev derfor anmodet om uden unødigt ophold at udarbejde udkast til en rammekonvention, der skulle specificere de principper, som de kontraherende stater forpligtede sig til at respektere for at sikre beskyttelsen af nationale mindretal. Den omhandlede konvention skulle endvidere stå åben for undertegnelse af ikke-medlemslande. Samtidig anmodedes Ministerkomiteen om at påbegynde arbejdet med udarbejdelsen af en protokol, der supplerede Den europæiske Menneskerettig-

hedskonvention på det kulturelle område med bestemmelser, der sikrer individuelle rettigheder, især for personer, der tilhører nationale mindretal.

På denne baggrund nedsatte Europarådets Ministerkomité i november 1993 en ad hoc komité for beskyttelsen af nationale mindretal, CAHMIN, der indledte sit arbejde i januar 1994. Efter en række møder i løbet af 1994 vedtoges teksten til rammekonventionen på Europarådets 95. ministermøde den 10. november 1994, og konventionen blev åbnet for undertegnelse i Strasbourg den 1. februar 1995. Rammekonventionen blev på denne dato undertegnet af 21 af Europarådets medlemslande, herunder af Danmark, og er nu blevet undertegnet af 33 af Europarådets medlemslande, hvoraf følgende 5 lande har ratificeret konventionen: Rumænien, Spanien, Slovakiet, Ungarn og Cypern. Rammekonventionen træder i kraft 3 måneder efter at være blevet ratificeret af 12 af Europarådets medlemslande.

II. Danmarks ratifikation.

Som det fremgår af konventionens forhistorie, er rammekonventionen i første række udarbejdet med henblik på at skabe regler for beskyttelsen af de nationale mindretal, som omvæltningerne i historien har skabt i Europa.

Da konventionen i øvrigt ikke indeholder nogen definition af, hvad der efter konventionen skal forstås ved et »nationalt mindretal«, jf. nedenfor under afsnit III, er det regeringens opfattelse, at konventionens anvendelsesområde i Danmark bør være det tyske mindretal i Sønderjylland. I forbindelse med Danmarks ratifikation af konventionen bør der således afgives en erklæring om, at ratifikationen omfatter dette mindretal.

Derimod bør konventionens bestemmelser efter regeringens opfattelse ikke finde anvendelse i forhold til Færøernes og Grønlands befolkninger, der som følge af hjemmestyreordningerne ikke kan betegnes som mindretal i det danske rige.

Rammekonventionen bør derimod territorialt også omfatte Færøerne og Grønland, og spørgsmålet om rammekonventionens udstrækning til disse områder